

Talmud Navigator										א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-החובל										מאן דאמר		מימרא									
פס.	<	◊	!							רבי יוסי בר חנינא:	שפצעה בפניה ואפחתה מכספה.										
פס.		■									החובל בעבד כנעני של אחרים - חייב וכו'.										
פס.									⋈		מאי טעמא דרבי יהודה?										
פס.		◊	!							[רבי יהודה]	אמר קרא: (דברים כ"ה) כי ינצו אנשים יחדיו איש ואחיו, במי שיש לו אחוה, יצא עבד שאין לו אחוה.										
פס.			ז							ורבנן?											
פס.		◊	!							[רבנן]	אחיו הוא במצות.										
פס.		◊	ז								אלא מעתה, לר' יהודה - זוממי עבד לא ייהרגו, דכתיב: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו										
פס.		◊	!							רבא אמר רב ששת:	אמר קרא: (דברים י"ט) ובערת הרע מקרבך, מכל מקום.										
פס.		◊	ז								אלא מעתה, לרבנן - עבד יהא כשר למלוכות										
פס.		◊	!							אמרי:	ולטעמיך, תיקשי לך גר לדברי הכל אלא, אמר קרא: (דברים י"ז) מקרב אחיך, ממובחר שבאחיך.										
פס.		◊	ז								אלא מעתה, לרבנן - יהא עבד כשר לעדות, דכתיב: (דברים י"ט) והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו										
פס.		◊	!							עולא:	עדות לא מצית אמרת, אתיא עדות בקל וחומר מאשה: ומה אשה שהיא ראויה לבא בקהל - פסולה לעדות, עבד שאינו ראוי לבא בקהל - אינו דין שפסול לעדות.										
פס.			ז								מה לאשה שכן אינה ראויה למילה, תאמר בעבד שהוא ראוי למילה?										
פס.		◊	!								קטן יוכיח, שישינו במילה ופסול לעדות.										
פס.			ז								מה לקטן שאינו במצות, תאמר בעבד שהוא במצות?										
פס.		◊	!								אשה תוכיח, שישנה במצות ופסולה לעדות.										
פס.		◊	!								וחזור הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שכן אינו בכל המצות ופסולין להעיד, אף אני אביא את העבד - שאינו בכל המצות ופסול להעיד.										
פס.		◊	ז								מה להצד השווה שבהם שכן אינו איש, תאמר בעבד שהוא איש?										
פס.		◊	!								אלא תיתי מגזלן.										
פס.			ז								מה לגזלן שכן מעשיו גרמו לו, תאמר בעבד שאין מעשיו גרמו לו?										
פס.		◊	!								אלא תיתי מגזלן ומחד מהגך.										
פס.		◊	!							מר בריה דרבנא:	אמר קרא: (דברים כ"ד) לא יומתו אבות על בנים, לא יומתו על פי אבות שאין להם חיים בנים, דאי ס"ד כדאמרין: לא יומתו אבות על בנים - בעדות בנים, לכתוב רחמנא לא יומתו אבות על בניהם, מאי בבנים? ש"מ: דלא יומתו ע"פ אבות שאין להם חיים בנים.										
פס.		◊	ז								אלא מעתה, ובנים לא יומתו על אבות, ה"ל לא יומתו ע"פ בנים שאין להם חיים אבות, אלא גר ה"ל דפסול לעדות										
פס.		◊	!							אמרי:	הכי השתא, גר נהי דאין לו חיים למעלה, למטה יש לו חיים, לאפוקי עבד דאין לו חיים לא למעלה ולא למטה, דאי סלקא דעתך גר פסול לעדות, לכתוב רחמנא לא יומתו אבות על בניהם לכדאמרין: לא יומתו בעדות בנים, ונכתוב רחמנא ובנים לא יומתו על אבות, דשמעת מינה תרי: חדא, לא יומתו בנים בעדות אבות, ואידך, לא יומתו על פי בנים שאין להם חיים אבות, ועבד נפקא ליה בקל וחומר מגר: ומה גר דלמעלה הוא דאין לו חיים אבל למטה יש לו חיים - פסול לעדות, עבד שאין לו חיים לא למעלה ולא למטה - אינו דין שיהא פסול לעדות, אלא מדכתב רחמנא לא יומתו אבות על בנים, דמשמע: לא יומתו על פי אבות שאין לו חיים בנים, שמע מינה: עבד שאין לו חיים לא למעלה ולא למטה - הוא דפסול לעדות, אבל גר כיון דיש לו חיים למטה - כשר לעדות.										
פס.			ז								וכ"ל, לכתוב רחמנא ובנים לא יומתו על אבותיהם, למה לי דכתב רחמנא ובנים לא יומתו על אבות, דמשמע: לא יומתו על פי בנים שאין להם חיים אבות?										
פס.			!								אידיד דכתב לא יומתו אבות על בנים, כתב נמי ובנים לא יומתו על אבות.										
פס.	<	■									חרש שוטא וקטן פגיעתן רעה.										
פס.			◊	○							אימיה דרב שמואל בר אבא מהגרונאי הות נסיבא ליה לר' אבא, כתבתיהנהו לנכסי לרב שמואל בר אבא ברה.										

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < story-מעשה O key-מקרה:	statement-מיימר ■ challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה R
--	--